

ACC. N:R M. 14579: 1-4.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Hans Holmberg, Alstad*
Härad: *Skjotts* Berättare: " " "
Socken: *Fru Alstad* Berättarens yrke: *snickare o. lantbr.*
Uppteckningsår: *1958* Född år *1873* i *V. Alstad*

Bröllop och bröllopseder. s. 1-4.

LuF 52

Bröllop och bröllopsredor.

Bröllopsredorna har förändrats under
tidernas lopp, för länge sen var det
många ståt med färden till kyrkan
med färridare och spelmän, men det
är det ingen som varit med om som
hvor nu.

Det var en tid då äldsta brudparen
vigdes i bröllopsgården då bjöds både
bruden och brudgummens stäkt, prästen
kantor och källarsören med fru. Det var
ett väldigt ordnande med ett rident
bröllop, det behövdes mycket folk, köck
utrustning och trakasserier.

Numera vigs de i kyrkan och här har de
bröllopsmiddan på gästgivaregården
eller något hotell.

Än på landsbygden var bruden klädd
i svart på 1800 talet men på 1900 talet
blev det mera vanligt att bruden skulle
vara vitt klädd så hade somliga brudkrona
färdigt hade de alltid myrtenkrans
Sammiskan som hade sytt brudklänningen
brukade bära bruden till vigseln
Då de färmägna jordbrukarna gjorde
bröllopp bjöds stäket och vänner på bröllops
midda. Vid bordet satt brudparen vid bords
ändan så prästen och prästfun och brudens
och brudgummens föräldrar. Då vigseln
var över bjöds till bords. Middan började
med smörgås då de manliga fick en sup
brännvin så pypparatskött och oxsuppa, fisk
och kaviar, gult kaka, rosenkaka och ett
glas vin

På mitten av 1800 talet var det brukligt
med smörgås fisk och ringröt, stek och
kakor ett glas vin till kakorna var vanligt,
att ramla pengar till brudpariet eller till
prästen har man ej hört om tydas det
har väl i så fall varit länge sen
Damen på brölloppen var väl endast
för de störs gästerna de mindre hade
ej plats för sådant. Några upptåg
på brölloppen har man ej hört om tydas
men deremot brukade de komma och se på
brudpariet ut, då de utbringade ett leve
och hörrade. När damen gick till är mig
obekant. Att följa brudpariet hem har
jag ej hört om tydas brudpariet skulle ju
smugga sig iväg men då skulle de ju
kosta ringryn på dem då de gick iväg
till sitt nya hem.

Att hvi bruden brukade sömmerskan göra
som hade sytt brudklänningen, att bruden
skulle öfverläsa sig i ett fat vatten har
man ej hört om tåta, Att resa ärepost
vid bröllops gärdnen har väl ej förekommit
underenat vid det nya hemmet, skulle
det resas en ärepost. Det var gärdens folk
som utförde pyntningen i bröllopsgärdnen
I prägelstun är en del prägar som man
inte har något svar till det är väl något
som har förekommit för mycket länge
sen eller på andra arter.